

Врз основа на член 75 ставови 1 и 2 од Уставот на Република Македонија, претседателот на Република Македонија и претседателот на Собранието на Република Македонија издаваат

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА РАТИФИКАЦИЈА НА ДОГОВОРОТ МЕЃУ ВЛАДАТА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА И БЕЛГИСКО-ЛУКСЕМБУРШКАТА ЕКОНОМСКА УНИЈА ЗА ЗАЕМНО ПОТТИКНУВАЊЕ И ЗАШТИТА НА ИНВЕСТИЦИИ

Се прогласува Законот за ратификација на Договорот меѓу Владата на Република Македонија и Белгиско-Луксембуршката економска унија за заемно поттикнување и заштита на инвестиции, што Собранието на Република Македонија го донесе на седницата одржана на 15 април 1999 година.

Број 07-1499/1
15 април 1999 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Киро Глигоров, с.р.

Претседател
на Собранието на Република
Македонија,
д-р Саво Кливовски, с.р.

ЗАКОН

ЗА РАТИФИКАЦИЈА НА ДОГОВОРОТ МЕЃУ ВЛАДАТА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА И БЕЛГИСКО-ЛУКСЕМБУРШКАТА ЕКОНОМСКА УНИЈА ЗА ЗАЕМНО ПОТТИКНУВАЊЕ И ЗАШТИТА НА ИНВЕСТИЦИИ

Член 1

Се ратификува Договорот меѓу Владата на Република Македонија и Белгиско-Луксембуршката економска унија за заемно поттикнување и заштита на инвестиции, склучен во Брисел на 17 февруари 1999 година.

Член 2

Договорот во оригинал на македонски, француски, холандски и англиски јазик гласи:

ДОГОВОР

ПОМЕЃУ МАКЕДОНСКАТА ВЛАДА, од една страна,

И

БЕЛГИСКО-ЛУКСЕМБУРШКАТА ЕКОНОМСКА УНИЈА, од друга страна,
ЗА ЗАЕМНО ПОТТИКНУВАЊЕ И ЗАШТИТА НА ИНВЕСТИЦИИ

Македонската Влада, од една страна,

и

Белгиската Влада,
настапувајќи истовремено во свое име и во име
на Владата на Германското Војводство Луксембург,

според постојните спогодби,
Валонската Влада,
Фландерската Влада и
Владата на Регионот Брисел-главен град, од друга страна,
(во понатамошниот текст: "Договорни Страни"),

со желба за зацврстување на нивната стопанска соработка преку создавање на поволни услови за инвестиции на државјаните на едната Договорна Страна на територијата на другата Договорна Страна,

се согласија за следново:

ЧЛЕН 1 ДЕФИНИЦИИ

За целта на овој Договор,

1. Терминот "инвестиции" означува било каков облик на имот и било кои директни или индиректни вложувања инвестирани или реинвестирани во било кој сектор на економска активност од инвеститор од едната Договорна Страна на територијата на другата Договорна Страна, во согласност со законите и прописите на земјата домаќин.

Во контекст на овој Договор како инвестиции ќе се сметаат посебно, но не и исклучиво:

а) движен и недвижен имот како и било кои други права *in rem*, како што се хипотеки, залози, гаранции, право на плодоуживање и слични права;

б) акции и било кои други облици на акционерство, вклучувајќи малцински или индиректни, во компании конституирани на територијата на една Договорна Страна;

в) обврзници, побарувања во пари или други кои имаат економска вредност;

г) авторски права, права на индустриска сопственост, технички постапки, трговски називи, *good-will* и *know-how*;

д) концесии одобрени според јавното право или според договор, вклучувајќи концесии за истражување, развој, екстракција или за експлоатација на природни ресурси.

Промената на правната форма на инвестициите (инвестирани и реинвестирани) нема да влијае врз нивниот третман на "инвестиции" за целта на овој Договор.

2. Терминот "инвеститори" означува било кој државјанин или компанија на едната Договорна Страна кој(а) инвестира на територијата на другата Договорна Страна.

а) Терминот "државјани" означува било кое физичко лице кое, согласно со респективните законодавства на секоја држава страна во Договорот, се смета за нејзин државјанин.

б) Терминот "компаниј" означува било кое правно лице конституирано во согласност со респективните законодавства на секоја држава страна во Договорот и кое има седиште во таа држава.

3. Терминот "приходи" означува приноси од инвестиција и ќе вклучува посебно, но не и исклучиво, профити, камати, зголемување на капиталот, дивиденди, надоместоци за лиценци и исплати поврзани со инвестиции.

4. Терминот "територија" ќе означува за секоја држава страна во овој Договор, копно, вода и воздушен простор, над кои таа ги остварува, во согласност со општите правила на меѓународното право, нејзините суверени права и нејзината јурisdикција.

ЧЛЕН 2 ПОТТИКНУВАЊЕ НА ИНВЕСТИЦИИ

1. Секоја Договорна Страна ќе ги поттикнува инвестициите на нејзината територија од страна на инвеститорите на другата Договорна Страна и ќе ги прифаќа инвестициите согласно со нејзиното законодавство.

2. Особено, секоја Договорна Страна ќе дозволи склучување и остварување на лиценци договори и договори за комерцијална, административна и техничка помош, се додека овие активности се во врска со инвестициите. Секоја Договорна Страна, кога е потребно, ќе настојува да издаде потребни овластувања за активностите на консултантите и другите квалификувани лица, државјани на другата Договорна Страна, а вработени од инвеститорите.

3. По барање на некоја од Договорните Страни, ќе се разменат информации за влијанието на законите, прописите, одлуките, административните практики или процедури или политики на другата Договорна Страна го имаат врз инвестициите опфатени со овој Договор.

ЧЛЕН 3 ЗАШТИТА И ТРЕТМАН НА ИНВЕСТИЦИИ

1. Сите инвестиции, било да се директни или индиректни, направени од инвеститорите од едната Договорна Страна, ќе имаат праведен и рамноправен третман на територијата на другата Договорна Страна.

2. Освен мерките за одржување на јавниот поредок, на инвестициите ќе им се обезбеди континуирана заштита и сигурност, т.е. нема да се преземе никаков вид на неоправдана и дискриминаторска мерка која може да го попречи, според закон или во пракса, менаџментот, одржувањето, користењето, располагањето или ликвидацијата на инвестицијата.

3. Третманот и заштитата од ставовите 1 и 2 треба да се барем еднакви на оние кои ги имаат домашните инвеститори или инвеститорите на трета Држава и во никој случај не треба да се помалку поволни од оние кои се признаени со меѓународното право.

4. Во секој случај, третманот и заштитата не ги опфаќаат привилегиите одобрени од едната Договорна Страна на инвеститорите од трета Држава поради нејзиното учество или здружување во слободна трговска зона, царинска унија, заеднички пазар или било која друга форма на регионална економска организација.

5. Третманот и заштитата, исто така, не ги опфаќаат привилегиите кои произлегуваат од Конвенцијата за избегнување на двојно оданочување.

ЧЛЕН 4 НАЈПОВЛАСТЕНА НАЦИЈА

За сите работи поврзани со третманот на инвестициите, на инвеститорите од било која Договорна Страна ќе им биде обезбеден третман на најповластена нација на територијата на другата Страна.

ЧЛЕН 5 ОДЗЕМАЊЕ И ОГРАНИЧУВАЊЕ НА СОПСТВЕНОСТА

1. Секоја Договорна Страна се обврзува да не применува мерки на експропријација или национализација или други мерки со кои инвеститорите од другата Договорна Страна, директно или индиректно, се лишуваат од инвестициите на нејзината територија.

2. Доколку јавните цели, безбедноста или националниот интерес наметнуваат дерогација на одредбите од став 1, треба да се почитуваат следниве услови:

- а) мерките треба да се преземат според законска постапка;
- б) мерките не треба да бидат ниту дискриминаторски, ниту во спротивност со специфичните обврски;
- в) мерките треба да бидат проследени со одредби за исплата на адекватна и ефективна компензација.

3. Компензацијата треба да биде во висина на вистинската вредност на инвестициите, на денот пред да се преземе мерката или пред таа да стане јавна.

Компензацијата ќе биде исплатена во валутата на Државата чиј државјанин е инвеститорот или во било која друга конвертибилна валута. Таа треба да се исплати без неоправдано задоцнување и треба да биде слободно трансферибилна. Од датумот на определувањето на износот на компензацијата до датумот на нејзината исплата се пресметува камата на годишна LIBOR основа.

4. На инвеститорите од едната Договорна Страна чии инвестиции ќе претрпат загуби како резултат на војна или друг оружан конфликт, револуција, вонредна состојба или побуна на територијата на другата Договорна Страна, ќе им биде обезбеден од страна на последнава Договорна Страна третман, во врска со повраток, обештетување, компензација или други исплати, барем еднаков на оној кој последнава Договорна Страна го обезбедува на домашните инвеститори или на инвеститорите од земјите со кои има склучено договор за најповластена нација.

5. Во врска со проблематиката разработена во овој Член, секоја Договорна Страна ќе им обезбеди на инвеститорите на другата Договорна Страна третман кој треба барем да е еднаков на оној кој е одобрен на нејзината територија на домашните инвеститори или на инвеститорите од најповластена нација. Ваквиот третман нема во никој случај да биде понеповолен од признаениот третман според меѓународното право.

ЧЛЕН 6 ТРАНСФЕРИ

1. Секоја Договорна Страна ќе обезбеди на инвеститорите на другата Договорна Страна слободен трансфер во и од нејзината територија на сите исплати поврзани со инвестиции, вклучувајќи посебно:

- а) износи неопходни за започнување, одржување или проширување на инвестиции;
- б) износи неопходни за исплати според договор, вклучувајќи износи неопходни за отплата на кредити, авторски надоместоци и други исплати кои произлегуваат од лиценци, од франшизи, од концесии и од други слични права, како и платите на експатридите;
- в) приходи од инвестициите;
- г) приходи по основ на целосна или делумна продажба на инвестициите, вклучувајќи капитални добивки или зголемување на инвестираниот капитал;
- д) компензација исплатена согласно со Член 5.

2. На државјаните на државите, страни во Договорот кои се овластени да работат на територијата на другата Договорна Страна, во врска со инвестициите, ќе им биде дозволен трансфер на соодветен дел од нивната заработка во земјата од која потекнуваат.

3. Трансферот ќе биде извршен во слободно конвертибилна валута по важечкиот курс за готовински трансакции на денот на трансферот за валутата која се користи, во согласност со законодавството на земјата домаќин.

4. Секоја Договорна Страна ќе издаде потребни овластувања за да се осигура трансфер без неоправдано задоцнување и без други трошоци, освен вообичаените даноци и трошоци.

5. Гаранциите од овој член треба барем да бидат еднакви на оние кои им се дадени на инвеститорите од најповластена нација.

ЧЛЕН 7 СУБРОГАЦИЈА

1. Ако едната Договорна Страна или некоја нејзина јавна институција исплати компензација на нејзините сопствени инвеститори, согласно со гаранцијата за осигурување на инвестицијата, другата Договорна Страна ќе ја признае суброгацијата на првата Договорна Страна или на јавната институција во поглед на правата на инвеститорите.

2. Што се однесува до трансферираните права, другата Договорна Страна е овластена да го повика гарантот кој е суброгиран во однос на правата на обесштетените инвеститори на извршување на обврските на последниве кои произлегуваат од закон или договор.

ЧЛЕН 8 ПРИМЕНЛИВИ ПРОПИСИ

Доколку определени прашања поврзани со инвестициите истовремено се регулирани со овој Договор и со законодавството на една Договорна Страна или со постојни или идни меѓународни конвенции кои ќе ги потпишат Страните, инвеститорите на другата Договорна Страна се овластени да ги користат одредбите кои се најповолни за нив.

ЧЛЕН 9 СПЕЦИФИЧНИ СПОГОДБИ

1. Инвестициите извршени согласно со специфична спогодба склучена помеѓу едната Договорна Страна и инвеститори на другата Страна, ќе бидат опфатени со одредбите на овој Договор и со одредбите на специфичната спогодба.

2. Секоја Договорна Страна се обврзува да обезбеди, во тек на целото време, почитување на обврските спрема инвеститорите на другата Договорна Страна.

ЧЛЕН 10 КОНСУЛТАЦИИ И РАЗМЕНА НА ИНФОРМАЦИИ

По барање на некоја од Договорните Страни, другата Договорна Страна promptly ќе се согласи на консултации во однос на интерпретацијата или примената на овој Договор.

ЧЛЕН 11 РЕШАВАЊЕ НА ИНВЕСТИЦИОНИ СПОРОВИ ПОМЕЃУ ЕДНА ДОГОВОРНА СТРАНА И ИНВЕСТИТОР НА ДРУГАТА ДОГОВОРНА СТРАНА

1. За секој инвестиционен спор помеѓу инвеститор од едната Договорна Страна и другата Договорна Страна неопходно е писмено известување од првата страна за преземање на определени активности. Известувањето треба да биде комплетирано со доволно детален меморандум.

Доколку е можно, Страните ќе настојуваат да го решат спорот преку преговори, а ако е неопходно и со експертска помош од трета страна, или по пат на спогодување преку дипломатски канали.

2. Во отсуство на пријателско решавање на спорот со директна спогодба помеѓу страните или по пат на спогодување преку дипломатски канали, во рок од шест месеци од денот на известувањето, спорот ќе се поднесе за решавање, по избор на инвеститорот, до компетентен суд на Државата каде е извршена инвестицијата, или до меѓународна арбитража.

ЧЛЕН 12

СПОРОВИ ПОМЕЃУ ДОГОВОРНИТЕ СТРАНИ ВО ВРСКА СО ИНТЕРПРЕТАЦИЈАТА И ПРИМЕНАТА НА ОВОЈ ДОГОВОР

1. Било кој спор во врска со интерпретацијата и примената на овој Договор ќе се реши, доколку е можно преку дипломатски односи.

2. Во отсуство на решавање на спорот преку дипломатски односи, спорот ќе биде доставен до заедничка комисија составена од претставници на двете Страни; оваа комисија ќе се состане без неоправдано задоцнување на барање на првата страна за преземање на активност.

3. Ако заедничката комисија не може да го реши спорот во рок од шест месеци од известувањето за него, истиот ќе биде поднесен, на барање на било која Договорна Страна, до арбитражен суд конституиран на следниов начин за секој поединечен случај:

Секоја Договорна Страна ќе назначи еден арбитар во рок од два месеци од денот на кој едната Договорна Страна ја информирала другата Страна за нејзината намера да го поднесе спорот до арбитража. Во рок од два месеци од нивното назначување, овие два арбитра ќе назначат, по пат на заемно спогодување, државјанин на трета Држава за претседател на арбитражниот суд.

Доколку назначувањата не се извршат во утврдените временски лимити, било која Договорна Страна ќе побара од Претседателот на Меѓународниот суд на правдата да го(и) изврши потребното(ите) назначување (а).

Доколку претседателот на Меѓународниот суд на правдата е државјанин на некоја од Договорните Страни или на држава со која некоја од Договорните Страни нема дипломатски односи, или ако поради било кои други причини тој не може да ја изврши оваа функција, од Заменикот Претседател на Меѓународниот суд за правда ќе се побара да го(и) изврши потребното (ите) назначување (а).

4. Судот конституиран на овој начин ќе ги определи сопствените процедурални правила. Неговите одлуки ќе се донесат со мнозинство гласови; тие ќе бидат конечни и обврзувачки за Договорните Страни.

5. Секоја Договорна Страна ќе ги сноси трошоците во врска со назначување на нејзин арбитар. Трошоците во врска со назначувањето на третиот арбитар и административните трошоци на судот ќе ги снесат подеднакво двете Договорни Страни.

ЧЛЕН 13 ПРИМЕНА

1. Овој Договор, исто така, ќе се применува на инвестициите извршени пред неговото стапување во сила од страна на инвеститорите од едната Договорна Страна на територијата на другата Договорна Страна, во согласност со законите и прописите на втората.

2. За таа цел, секоја Договорна Страна се согласува однапред и неотповикливо за решавање на било каков спор по пат на овој вид на арбитража. Таквата согласност наложува двете Страни да се откажат од правото да бараат исцрпување на сите домашни административни и законски правни лекови.

3. Во случај на меѓународна арбитража, спорот ќе биде поднесен за решавање по пат на арбитража до една од долунаведените организации, во зависност од изборот на инвеститорот:

- ad hoc арбитражен трибунал конституиран во согласност со арбитражните правила донесени од Комисијата за меѓународно трговско право на ООН (U.N.C.I.T.R.A.L.);
- Меѓународниот центар за решавање на инвестициони спорови (I.C.S.I.D.), формиран со Конвенцијата за решавање на инвестициони спорови помеѓу Држави и државјани на други Држави, отворена за потпишување во Вашингтон на 18 Март, 1965, кога секоја Држава, страна на овој Договор, е потписник на спомената Конвенција.

Се додека овој услов не е исполнет, секоја Договорна Страна се согласува спорот да се поднесе до арбитража според Правилата за дополнителени средства на ICSID:

- Арбитражниот суд на Меѓународната трговска комора во Париз;
- Арбитражниот институт на Трговската комора во Стокхолм.

4. Во секоја фаза на арбитражната постапка или при извршувањето на арбитражната одлука, ниту една од Договорните Страни во спорот нема да биде овластена да приговара со фактот дека инвеститорот, кој е спротивставена страна во спорот, добил компензација со која целосно или делумно се надоместува неговата загуба согласно со осигурителната полиса или обезбедената гаранција од Член 7 на овој Договор.

5. Арбитражниот трибунал одлучува врз основа на националното право, вклучувајќи ги правилата за судир на права, на Договорната Страна вклучена во спорот на чија територија инвестицијата е извршена, како и врз основа на одредбите на овој Договор, условите на специфичните спогодби во врска со инвестицијата и принципите на меѓународното право.

6. Арбитражните одлуки ќе бидат финални и обврзувачки за страните во спорот. Секоја Договорна Страна е обврзна да ги спроведува одлуките во согласност со сопственото законодавство.

2. Овој Договор нема да се применува на инвестиционите спорови кои настанале пред неговото стапување во сила.

ЧЛЕН 14 СТАПУВАЊЕ ВО СИЛА И ТРАЕЊЕ

1. Овој Договор ќе стапи во сила еден месец по датумот на размена на инструментите за ратификација помеѓу Договорните Страни. Договорот ќе остане во сила во период од десет години.

Овој Договор, понатаму, прекутно продолжува да важи секој пат за десет години, освен ако некоја од Договорните Страни не достави известување за откажување, најмалку шест месеци пред истекот на периодот на важноста, што значи дека секоја Договорна Страна го задржува правото да го откаже Договорот со известување доставено најмалку шест месеци пред истекувањето на тековниот период на важност.

2. За инвестициите извршени пред датумот на откажувањето на овој Договор, тој ќе важи во период од десет години од датумот на откажувањето.

КАКО ПОТВРДА ЗА ОНА ШТО СЕ ДОГОВОРИЈА, долупотпишаните претставници, кои се целосно ополномоштени од страна на нивните респективни Влади, го потпишаа овој Договор.

СОСТАВЕН во Брисел, на 17.2.1999, во две оригинални копии, секоја на македонски, француски, холандски и англиски јазик, при што сите текстови се подеднакво автентични. Текстот на англиски јазик ќе биде важечки во случај на разлики во интерпретацијата.

ЗА МАКЕДОНСКАТА ВЛАДА:

МИНИСТЕР ЗА НАДВОРЕШНИ
РАБОТИ

Александар Димитров

**ЗА БЕЛГИСКО-ЛУКСЕМБУРШКАТА
УНИЈА:**

За Белгиската Влада која настапува
во сопствено име и во име на Владата
на Големото Војводство Луксембург

За Валонската Влада

За Фландерската Влада

За Владата на Регионот Брисел-главен град

МИНИСТЕР ЗА НАДВОРЕШНИ РАБОТИ

Ерик Дерејк